

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Rigsdalers-Sedlens Hændelser

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 43. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167182367456/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

Danmarks. Der var en Tid, for ikke meget længe siden, da de bleve behandlede netop som kontrabande Vare, vare toldfri, saa længe, som ingen vidste, at de vare til, men aldrig saa snart fik de theologiske og politiske Svøvere opsporet dem, før end de bleve trækket frem og forfiskede, og Tænkeren behandlet som en Smughandler. Da var Religionens og Theologiens hellige Skrifter fornødne til at være et omdeltigt Kølphus; Pinebænte vare sammenfattede af store og smaa Forklaringer, Dogmatiker, theologiske Kompendier og Systemer for den ugudelige Synder, hvis Gens var dumdrivig nok til at nøve og lykkelig nok til at udføre et stort Foretagende, at vandre i Frankrigs store La Fontaines og Rastatteren Voltaires Fodspor.

En pige med et sønt Hjerte, som føler, at hun af Stateren er sat her i Verden i en langt anden Bestemmelse end for at herleve sin Tid i en beständig Leihargi; naar politiske og økonomiske Omstændigheder, med en stærkere Stemme end Naturens egen, forbyder hende at følge sit Kald, naar hun i et svagt Øjeblik overraskes med sin Gifter, af

Nat og Tænk og Entighed,
 tre stamme Ting at drages med:

og hun da paa en politisk ulovlig Maade mætter sin Hunger; hvor fornøjer ikke denne Drøm hende, saa længe som den er begravet i Tavshed! men aldrig saa snart begynder hendes flodderagtige Legems Bygning at raste denne Smughandel, før end tusende Ulykker opvaagne over den Stakkel. Svot.

thel. Spørgsmaal, om det dog ikke havde været uskændigere, at Dedikationen havde blevet staende? Var Struensee virkelig Korfatterens Begjæver, som man vil sige, saa kunde denne aldrig blive en Stats-Forbrøder fordi han offentlig erkendte det og dermed opfyldte sin Pligt.

Den norske Fross Arier Ojetteholts ovenfor omtalte meget kendende Dedikation til Struensees Rudes ernt i *Furdorrbiana* S. 477 tillige med et Brev fra Arer til Furdorrb. hvori han troer sig med, at „de kunne kun 13 Ervi ere udkomne“, og bl. a. undskulder sig med, at „ingen nog noget Embede uden med hans [Struensees] Couens“.